

DR. JANEZ JUHANT

MAŠČEVANJE

Posebej poslano za Svobodno Slovenijo

Svetovna javnost še vedno težko dojema razsežnosti terorističnih napadov v ZDA. Vedno bolj zapletena se kaže tudi svetovna teroristična naveza, ki sega celo v same politične kroge, njenih razsežnosti pa ni lahko odkriti. Težko je odkriti te razsežnosti, zato ker ni tako malo ljudi vpletenih vanj. Tako sta npr. prejemnika Nobelove nagrade za mir pokojni izraelski predsednik Begin in vodja Palestincev Arafat začela s terorizmom. Podobno velja še za revolucionarje kot je bil npr. voditelj jugoslovanskih komunistov Tito in še bi lahko naštevali. Terorizem pa so počele tudi zelo spodobne države in njihove tajne službe in tudi ZDA.

Letos je minilo 40 let od tragične nepojasnjene smrti generalnega tajnika Združenih narodov Daga Hammarskjolda. Čeprav je skoraj gotovo, da je šlo za atentat na tega miroljubnega pravičnega Šveda, ki si je prizadeval, da bi bili pravičnosti deležni tudi kolonialni narodi, je nesreča ostala nepojasnjena. Dag Hammarskjold pa se je zapisal v zgodovino OZN kot žrtev boja za pravičnost in mir. Njegov osemletni mandat v OZN ima tudi simbolni spomenik - kapelo OZN, naj bi jo tudi politiki molili za mir in pravičnost in si še bolj zanju prizadevali. On je v imenu OZN vodil posredovalno misijo, da bi dosegel mir za Kongo in njen bogati del Katango, kjer so zahodne multinacionalne družbe uveljavljale svoje interese in izzvale državljansko vojno ter odcepitev dežele in obubožanje obeh. Z nafto, uranom in drugimi plemenitimi kovinami bogato Katango so zahodni gospodarski in politični mogotci hoteli namreč še naprej izkoriščati, zato so iskali podkupljive in plačljive politike, ki ne bodo nasprotovali njih izkoriščanju.

Podobno so ameriški in evropski politiki podpirali še mnoge druge podkupljive režime posebno novih postkolonialnih držav. Tudi v postkomunistični tranziciji so ZDA podpirale rajši bivše komuniste kot pa nove demokratične sile, čeprav so s tem krepile njihovo korupcijsko in mafijsko ozadje. Očitno je to posebno v Rusiji in v drugih tranzicijskih deželah. Podpore Angležev so deležni tudi naši postkomunisti, zato pa seveda nove demokratične sile niso mogle uspeti na volitvah in v svojih reformnih prizadevanjih. Izgleda, da so ZDA napačno ocenile položaj, saj gotovo ni modro podpirati podkupljivih nedemokratov, zanemarjati pa politične sile, ki se trudijo za uveljavitev demokratičnih procesov. Nemški vojaški strokovnjak pa je po napadu na Svetovni trgovinski center izjavil, da bo ravno to spoznanje moralo prevladati v svetovni politiki: bodočnost in zagotovilo miru so le samostojni, zreli in demokratični politiki in ZDA, EZ in druge gospodarsko odločilne politične sile bodo morale sebi v prid podpirati takšno politiko. Žal pa so v preteklosti svetovne sile z napačnimi podporami pomagale vzgajati sile, ki gradijo na mafijskih in terorističnih metodah. Tako so

v Afganistanu ZDA podpirale tudi bin Ladna in Talibane, ne da bi računale, da se bo to dolgoročno maščevalo.

Problem se zastavlja že na medčloveški ravni. Lahko sicer na hitro dobimo podporo človeka, ki je podkupljiv, če mu za to primerno plačamo. Hitro pa se bo obrnil zoper nas, ko mu bodo drugi plačali bolje. Zato ni dobro biti preveč kratkoviden, kar se potem rado maščuje. To velja posebno za vsako nasilje nad drugimi. Danes se nam tako maščuje zatiranje narodov, neupoštevanje drugače mislečih in nepripravljenost za dialog z nacionalnimi in socialnimi manjšinami. Svet postaja vedno bolj očitna, vsakomur dostopna, a obenem vedno bolj zapletena krogla, ki se vrti tudi zelo nepredvidljivo. Podobno kot človeško življenje. Če zatiramo otroka, se nam bo to slej ko prej maščevalo. Če preziramo tujce, bodo ilegalno prišli k nam in nam zamorili življenje. Dolgotrajno nasilje pa pušča nezacepljene rane in posamezniki in skupine, ki so ranjeni, postanejo vir nemira v družbi... Takšne rane je pustil v ljudeh bivši sistem. Ne le da nismo še pokopali številnih žrtev povojnega nasilja. Nič nista naše tožilstvo in policija storila za odkrivanje krivcev in vsaj za pravno zadoščenje tolikim žrtvam.

Seveda pa bomo to komaj kdaj dosegli, saj se s premoženjem državljanov kot je to v primeru Ljubljanske banke v New Yorku znova baranta po domače oziroma se ne ve, kdo pije, le plačevati bomo morali spet vsi davkoplačevalci. Medtem pa so si za poslovanje ob vseh teh malverzacijah upravitelji izplačali mastne honorarje, ne da bi odgovarjali za karkoli.

Posledice tako imenovanega uspešnega vladanja LDS pa postajajo vedno bolj očitne. Država se zadolžuje, okviri demokratičnega poslovanja se ožijo, kar se kaže tudi ob novem predlogu poslovnika državnega zbora. Polagoma bodo tudi širše množice spoznale, da je blagostanje namenjeno izbrani manjšini, medtem ko naj večina živi vedno težje in bo zanje dobrodošla karitativna pomoč, čeprav bi se dalo s primernim davčnim sistemom in doslednim pobiranjem davkov od privilegiranih doseči večje ravnotežje.

Svetovni politiki in ostali državljani se zdaj sprašujemo, kaj storiti, da bi zajezili terorizem, mafijo in korupcijo. Brez temeljite vzgoje k poštenju, brez spodbujanja že mladih ter brez solidarnosti, bodo v svetu vedno hujše napetosti in ne smemo se čuditi, da bo prihajalo tudi do takih nepredvidenih spopadov in napadov. Treba bo odpravljati vzroke socialnih, rasnih in verskih razlik. Pri nas bo treba tudi vernim dati priliko, da bolj dejavno oblikujejo družbeno življenje. Že zdaj pa vsi na podlagi svoje krščanske vere lahko delamo za mir in pravičnost med nami in se upiramo zlu v svojih srcih in tudi v javnem življenju. Obisk tibetanskega voditelja Dalaj Lame bo k takemu delovanju na podlagi dialoga in medsebojne sprave in odpuščanja le še dodatna spodbuda.

Slovenski utripi

Dobili smo še nekaj novic o spominski slavnosti v Teharjah. Prisotnih je bilo nad 3000 vernikov. Maši je sledila spominska slovesnost, pri kateri je pel združeni zbor celjske dekanije ter solista Andreja Zankonjšek in Marko Fink.

Svetovni slovenski kongres je v sredo, 10. oktobra, pripravil večer Izza kongresa. Na njem so predstavili jezuita, misijonarja, pesnika, publicista, prevajalca dr. Vladimira Kosa, ki že desetletja živi na Japonskem. O prijatelju je spregovoril pisatelj Zorko Simčič. Dr. Janez Gril je predstavil pesniško zbirko O, svetloba, voda, zrak!, ki jo je izdala založba Družina. Dr. Mitja Ogrin je predstavil Kosov prevod življenjepisa „Sv. Tomaž Akvinski“ pisatelja Gilberta Chestertona, ki ga je izdala založba Tretji dan. Katarina Grzinčič pa je predstavila Kosov prevod knjige japonske princese Takamado za otroke Ledena gora Luli, ki jo je izdala založba Rokus.

Ministrstvo za kulturo je 9. oktobra izdalo odločbo, s katero je vrnilo grad Goričane in pripadajoče zemljišče v last in posest Nadškofiji Ljubljana. Slovenski etnografski muzej je uknil organizacijsko enoto Muzej grad Goričane in se iz gradu Goričane izselil, torej niso več podane ovire za vračilo v naravi, pravijo na ministrstvu.

Seveda pa še vedno velja odločba, po kateri se Blejski otok (razen cerkve) ne vrne nadškofiji. To je bolj važen objekt, poln simbolizma in od turistov obiskovan, neprimeren bolj kot pa Goričane. Zato pa država hoče otok zase, Cerkev naj pa le ima grad, ki je star in veliko stane in nič ne pomeni!

V ljubljanski stolnici so 13. oktobra v viteški stan povzdignili nove viteze Božjega groba. Med 21. novimi vitezi iz različnih držav je tudi slovenski nadškof in metropolit Franc Rode. Viteški red Božjega groba je nastal leta 1868 in danes šteje že 18.000 članov. Nadaljuje tradicijo križarskih rodov in si prizadeva za utrjevanje krščanskih idealov in pomoč kristjanom, ki živijo v Izraelu.

Kljub temu, da je sporazum o meji s Hrvaško za Slovenijo komaj sprejemljiv, slovenska vlada trenutno ne razmišlja o mednarodni arbitraži, ker bi z njo zanikali vse, kar je bilo doslej storjeno in bi ponovno pristali na začetku, je dejal slovenski zunanji minister Dimitrij Rupel.

Menimo, da mora hrvaški premier Ivica Račan prevzeti odgovornost za to, kar je obljubil. On je namreč parafiral sporazum. Sporazum je za Slovenijo komaj sprejemljiv, ker pa svet ni narejen po slovenskih merilih, moramo tudi mi nekaj žrtvovati za sporazum, je dejal Rupel. Ob tem je še poudaril, da bi tudi Hrvaška lahko kaj žrtvovala in dodal, da ne razume zakaj Hrvaška nasprotuje razmejitvi na morju med dve državi.

Morje nikoli ni bilo razdeljeno med Slovenijo in Hrvaško, vedno je bilo jugoslovansko, zato se mi zdi nesprejemljivo, da je to avtomatično hrvaško morje in zato protestiram. Slovenija se je pogajala zelo popustljivo, v upanju, da bo dosegla kompromis. Če to ni zadosten dokaz, da želi Slovenija imeti s Hrvaško prijateljske odnose in da smo za njih pripravljene nekaj žrtvovati, potem ne vem, kaj bi lahko še storili ali kje bi še lahko popustili, je še dodal Rupel.

Evropski liberalci ne vidijo nič

Ugledni evropski liberalci, nekdanji oporečnik in upokojeni ekonomist Ljubo Sirc protestira zaradi sklicanega kongresa evropskih liberalcev v Ljubljani. Slovensko članico LDS obtožuje, da ni nikoli obsodila Tita kot glavnega nosilca komunističnega terorja v Sloveniji in Jugoslaviji ter najbolj odgovornega za pobijanje in preganjanje političnih nasprotnikov. Zato jih je pozval, da ob kongresu v Ljubljani obiščejo tudi kakšno od množičnih grobišč v Sloveniji, med drugim v intervjuju za tednik Mag 19. septembra pojasnjuje Ljubo Sirc.

Zelo prizadet zaradi črne zgodovine v Sloveniji, ko so njegovi družini zaplenili vse premoženje, katerega mu še niso vrnil, opozarja, da Slovenija ne more v Evropo z grehom, katerega še ni obsodila. Vladajoča liberalna demokracija se izogiba izjave o razmejitvi med komunističnim režimom in demokratično republiko Slovenijo.

Tudi zahodnoevropski liberalci so „preveč mehki“, saj so ostro in odločno reagirali le na nacizem, ki jih je močno prizadel, komunizem pa jih je prizadel manj, in zato še sedaj ni urejeno razmerje med komunizmom in zahodno Evropo. Pravi tudi, da so za članstvo LDS v liberalni internacionali

zaslužni nemški liberalci, ki so skušali navezati stike s komunisti. Odgovor Sirca na to je: „Kaj so mislili? Da bodo nadmodrili komuniste?“ Še huje pa je, da ima socialistična internacionala med članicami vse bivše komunistične stranke vzhodne Evrope. Sirc opozarja, da čeprav so se preimenovala v socialdemokratske, to še ne pomeni, da so se spremenile. Tudi Lenin je bil član socialdemokratske stranke že takrat, ko je začel pobijati in lagati.

Zadnje parlamentarne volitve v Sloveniji so pokazale, da se komunisti že ves čas trudijo, da bi vsakogar, ki jim ni naklonjen, uvrstili v skrajno desnico, sami pa bi se uvrstili na sredino.

Na vprašanje, ali bo po predsedniških volitvah prihodnje leto, ko se Milanu Kučanu izteče mandat, kaj bolje, je Sirc odgovoril, da so vsemogoča ugibanja o tem, kaj se bo potem zgodilo. Ena od njih je, da naj bi postal ministrski predsednik in da bi potem naprej vodil „slovensko zmedo“ oz. še naprej manipuliral. Pri Janezu Drnovšku, ki je tudi možni kandidat, pa se postavlja le vprašanje, koliko je samostojna oseba, saj je po njegovem mnenju zelo mehak človek.

Posređoval Vinko Levstik

STRAN 3:

Ivo Zajdela komentira

Naša skupnost živi

V sredo, 3. oktobra je bil v Slovenski hiši **redni sestanek Zveze slov. mater in žena**, katerega je vodila predsednica Zveze Pavlina Dobovšek. Sledil je zanimiv razgovor z **dipl. časnikarjem Tonetom Mizeritom** o vprašanih v tukajšnji slovenski skupnosti in splošno v Argentini.

Isti večer je bila **seja referentov za tisk** Zedinjene Slovenije za urednikom **Svobodne Slovenije**.

V soboto, 6. oktobra je bil v Slovenski hiši **kulturni večer Slovenske kulturne akcije**. Vodil ga je predsednik **arh. Marjan Eiletz**. Predaval je **dr. Mirko Gogala** o papeževi poslanici „Dialog med kulturami - za civilizacijo ljubezni in miru“.

Isto soboto je bila v cerkvi Marije Pomagaj **molitvena ura** za namene prvih sobot. V petek, 5. oktobra pa so bile po krajevnih domovih **svete ure za prvi petek v mesecu**.

V nedeljo, 7. oktobra je **Naš dom San Justo** priredil skupni izlet v **Campanopolis** ob ruti 3.

V četrtek, 11. oktobra je bila seja **Ze-**

dinjene Slovenije pod vodstvom predsednika **Toneta Mizerita**.

V soboto, 13. oktobra je bil v Slovenski hiši **kulturni večer Slovenske kulturne akcije**, katerega je vodil predsednik **arh. Marjan Eiletz**. Predavala je **mag. Rozina Švent**, vodja retrospektivne bibliografije v NUK. Predavanje o arhivih je bilo pod naslovom „**Slovenska prisotnost v svetu in doma**“.

V nedeljo, 14. oktobra so predvajali video na **Slovenski pristavi** o televiziji.

Društvo **Zedinjena Slovenija** že pripravlja **šolsko kolonijo v Počitniškem domu dr. Rudolfa Hanželiča** v kordobskih hribih, ki bo trajala od 2. do 15. januarja 2002. Kolonijo bo vodil **prof. Karel Groznik**.

Zveza slovenskih mater in žena ima tudi letos na voljo **nove božične voščilnice**. Osnutke so darovali naši tukajšnji umetniki. Čisti izkopiček je namenjen dobrodelnemu delovanju Zveze za naše potrebne rojake.

D-ova, tisk ref. ZS

Slovensko-avstrijska komisija zgodovinarjev

V Mariboru se je 12. septembra začelo prvo zasedanje skupne slovensko-avstrijske komisije zgodovinarjev in pravnikov, ki bo obravnavala odnose med državama v 20. stoletju. Na slovenski strani komisijo vodi zgodovinar **dr. Dušan Nečak**, na avstrijski strani pa komisiji predsedujeta **dr. Arnold Suppan** in **prof. Stefan Karner**.

Ob tem se je slovenski vodja Nečak že zbal, da je glede na nedavne izjave nekaterih članov komisije očitno, da ima del avstrijske komisije čisto drugačne predstave, kot jih ima slovenski del komisije. Stefan Karner je namreč nedavno javno izjavljal, da naj bi se komisija ukvarjala tudi z avnojskimi sklepi in restitucijo nemškega premoženja. Avstrijsko zunanje ministrstvo je tudi v sporočilu za javnost septembra letos prav tako zapisalo, da naj bi se komisija ukvarjala s „temami skupne zgodovine, med drugim s vprašanjem avnojskih sklepov in odvzetim premoženjem“. To pa je zelo kočljiva točka za slovenske „bivše“ komuniste, med njimi Kučana.

Komisija zgodovinarjev in pravnikov - na vsaki strani bo po devet zgodovinarjev in trije pravniki - naj bi tako obravnavala položaj Slovencev in Habsburški monarhiji okoli leta 1910, nemško-avstrijsko slovenske odnose med prvo svetovno vojno, vprašanje meja in koroški plebiscit 10. oktobra 1920, politične, gospodarske in kulturne odnose v Sloveniji v obdobju od 1918 do 1920, gospodarske odnose med Avstrijo in Slovenijo po prvi svetovni vojni do leta 1938, položaj Nemcev v Sloveniji in koroških Slovencev med letoma 1920 in 1938, položaj Nemcev v Sloveniji med drugo svetovno vojno, položaj Slovencev v nemškem rajhu, obdobje po koncu druge svetovne vojne do podpisa avstrijske državne pogodbe leta 1955, Avstrijo v slovenski politiki od 1955 do 1990, Jugoslavijo oz. Slovenijo v avstrijski politiki v obdobju od 1955 do 1990 in odnose med Slovenijo in Avstrijo od leta 1991 do danes. Ukvarjala naj bi se tudi s podobo Avstrije pri Slovencih in podobo Slovenije pri Avstrijcih.

Komisija naj bi prvo vmesno poročilo javno predstavila že prihodnje leto. To naj bi se zgodilo februarja ali marca v Avstriji, spomladi 2003 pa naj bi v Sloveniji pripravili simpozij. Glede končnega poročila je minister Rupel nakazal možnost, da bi lahko na njegovi podlagi izdelali dokument, ki bi ga lahko obravnavala parlamenta obeh držav -

podobno kot sta z izjavo o spravi storili Češka in Nemčija. Tak dokument bi po njegovem mnenju prispeval h krepitvi zaupanja med narodoma.

Slovensko-avstrijska komisija zgodovinarjev in pravnikov je na prvem zasedanju v Mariboru dosegla dogovor o 14 temah, ki jih bo obravnavala, nanašajo pa se na odnose med državama v 20. stoletju.

Strokovnjaki so izrazili željo, da bi delo končali z izdajo dvojezične knjige, ki bo dostopna širokemu krogu občinstva, tudi učiteljem zgodovine v obeh državah. Naslednje skupno srečanje komisije bo predvidoma 28. februarja in 1. marca prihodnje leto na Dunaju.

Kot je dejal dr. Suppan, se komisija ne bo izognila nobeni temi, obravnavati pa namera tudi težavne in „tabu“ teme, kot so npr. koroški plebiscit, obdobje med drugo svetovno vojno, priključitev Avstrije k tretjemu rajhu, vprašanje Nemcev v Sloveniji in obdobje po Avstrijski državni pogodbi leta 1955.

Če bo potrebno, se strokovnjaki po besedah dr. Suppana v skupnem sklepnem poročilu tudi ne bodo izognili različnim stališčem.

Prof. Karner je opozoril, da zgodovina v 20. stoletju, ki zadeva obe državi, ni samo zgodovina konfliktov. Obstajajo tudi obdobja dobrososedskega sodelovanja in to bi morali po njegovem mnenju izpostaviti tudi v poročilu. Menil pa je tudi, da bi morala komisija obravnavati avnojske sklepe, odškodnine in vračanje premoženja Nemcem na Slovenskem, ki so jih po drugi svetovni vojni pregnali z ozemlja današnje Slovenije.

Dr. Nečak, ki je zelo blizu predsednika Kučana, je to seveda zavrnil in menil, da vprašanje premoženja ni stvar zgodovinarjev, saj gre za izrazito politično vprašanje.

Dr. Peter Vodopivec je poudaril, da gre za prvi skupni projekt, ki pokriva celotno 20. stoletje. Sicer so strokovnjaki obeh držav že doslej sodelovali pri dveh projektih, ki sta se nanašala na koroški plebiscit 10. oktobra 1920 in Nemce na Slovenskem. „To je izrazit akademski projekt, ki se ne želi vključiti v aktualne politične razprave,“ je bil odločen dr. Vodopivec. Izrazil je še upanje, da se diplomacija obeh držav ne bo vmešavala v delo komisije, dokler ta ne bo končala svojega dela.

Po STA

Iz življenja v Argentini

Tone Mizerit

Volitve so mimo. Nedeljski večer pa ni prinesel večjih presenečenj. Tudi naslednji dnevi ne bodo ostali nepozabni v argentinski politični zgodovini. Na žalost se vse suče v istem krogu kot doslej in ni izgleda na izboljšanje.

OBTOŽENI, A NE KAZNOVANI

Ena značilnosti argentinske politike je, da so mnogokrat njeni predstavniki obtoženi kakega prekrška, a malokrat (če sploh kdaj) kaznovani, katerikrat pa celo nagrajeni. Ta posebnost je prišla do izraza tudi na teh volitvah. Večkrat smo v zadnjih tednih opisali besnost do politikov, ki ga čutimo med volilci. Sprožil se je torej val javnega mnenja, ki je našel izraz v praznih ali razveljavljenih glasovnicah. Drugi so priporočali, naj ljudje sploh ne gredo na volišča. To naj bi bila neke vrste obtožba naroda do tistih, ki so se na ta ali oni način izneverili ljudskemu zaupanju.

To je v nedeljo dobilo močan odziv, a v nekaterih okrožjih bolj, v drugih manj. Najbolj izrazit je bil ta protest v provinci Santa Fe, kjer so prazni in razveljavljeni glasovi dosegli kar 40% vseh odanih in zasedli prepričljivo prvo mesto. Protest je zasedel prvo mesto tudi v prestolnici, kjer je glas razveljavilo ali prazno volilo 29% državljanov. Ti glasovi so v provinci Buenos Aires dosegli 24%.

Da so ljudje razočarani nad politično srenjo, kaže tudi upadanje udeležbe na volitvah, čeprav je po zakonu obvezno, da državljan oddajo svoj glas. Če je leta 1983, na prvih volitvah sedanje demokratične dobe, izostalo le 14% volilnih upravičencev, smo rekord dosegli pretedno nedeljo, ko se volitev ni udeležilo kar 23% volilcev.

Tudi prazni in razveljavljeni glasovi so dosegli svoj vrh, leta 1983 je v vsej državi tak glas oddalo komaj 2,35% državljanov. Sedaj je ta številka poskočila na 15,39%. To je mnenje, ki ga imajo ljudje o svojih politikih.

Način, kako pa so ljudje razveljavljali glasove, pa je bil tudi svojevrsten in izrazit. V volilnih kuvertah smo lahko namesto priimkov kandidatov našli imena velikih moč argentinske zgodovine (San Martin, Belgrano, Alberdi), fotografije Bin Laden, ali pa risbe Clementeja (s pripombo, da ker ta nima rok, pač ne bo mogel krasti).

Najbolj žalostno pa je, da s tem niso kaznovali politične hudobije, marveč so jo celo nagradili. Alfonsin je s 16% dobil sedež v senatu. A odstotek ne predstavlja niti 10% volilnih upravičencev province. Podobno je sorazmerje drugod. V prestolnici je Povezava s Terragnom na čelu z 21% glasov vrnila dva senatorja. Če bi se vsi nezadovoljni uvrstili za kakim drugim kandidatom, bi Povezava celo lahko izpadla. In še bi lahko naštevali...

PERONIZEM ZNOVA NA ČELU

Gotovo je veliki zmagovalac teh volitev, kar se strank tiče, prav peronizem, ki je prejel 31,3% glasov. Čeprav je nazadovol v številu glasov in tudi v procentih, je povečal svojo prisotnost tako v senatu kot v poslanski zbornici. Po dveh zaporednih volitvah (leta 1997: 36% in 1999: 37,9%), ko je bil potisnjen na drugo mesto, je znova zasedel prvo mesto daleč pred Povezavo.

Prav ta politična koalicija, ki komaj še združuje radikale in preostanke Solidarne fronte, je doživela enega najhujših porazov. Na parlamentarnih volitvah leta 1997 je osvojila 45,6% glasov; na predsedniških volitvah pred dvema letoma kar 48,5%; sedaj pa je padla na borih 21,2%. Huda kazen za neizpolnjene volilne obljube in neuspešno vladanje zadnjih dveh let.

A važno je sedaj predvsem, kako bo vsaka stran zastopana v parlamentu. Poglejmo najprej senat. Peronizem bo imel 41 sedežev, kar predstavlja 2 več kot doslej in mu zagotavlja lastni kvorum. V 72-članski zbornici je 37 senatorjev dovolj, da zaseda jo sklepčno. Povezava jih bo imela komaj 22 (3 manj kot doslej) ostalih šest pa si razdelijo provincijske stranke.

V poslanski zbornici se je zamenjala polovica članov. Vladna povezava je doslej imela 104 člane in bila prva manjšina. Kar 14 jih je zgubila na teh volitvah, tako da jih ji ostane 90. Peronisti so jih imeli 98, pa so pridobili 12 novih sedežev in so sedaj na prvem mestu s 110 poslanci. 15 poslancev ima ARI, nova stranka pod vodstvom Elise Carrió, ostale pa si razdelijo druge stranke z leve, sredine in desne. Poslanska zbornica šteje 257 članov in je sklepčna s prisotnostjo 129. Tako da nasprotno kot v senatu, nobena stranka ne obvlada zbornice sama po sebi.

ZMAGOVALCI IN PREMAGANCI

Omenili smo ARI in Eliso Carrió. Uspešno jim je zavzeti eno mesto v senatu (Alfredo Bravo komaj nekaj stotink nad Belizom v prestolnici). A kar se poslanske zbornice tiče, so doslej imeli 14 poslancev, ki so uskočili iz Solidarne fronte in manj iz radikalizma. Sedaj jih imajo 15, torej so pridobili le eno mesto. Spričo navala propagande, splošnega plazua popularnosti, ki naj bi visel na gospejni figuri in zlasti lastnih pričakovanj, so gotovo doživeli hudo razočaranje.

Nasprotno pa je velik zmagovalac teh volitev bil bivši buenosaireski guverner Eduardo Duhalde, ki je zmagal z 42,5% glasov in se postavil kar 26 % nad svojim tekmečem Alfonsinom. S tem Duhalde ni le potrdil svojega mesta v argentinski politiki, temveč se izkazal kot ena glavnih osebnosti v peronizmu in „volilni knez“ pri določanju prihodnjega predsedniškega kandidata. Upati je, da ga zmaga ne bo zaslepila in ne bo hotel ponovno sam kandidirati.

Velik uspeh lahko pripisemo tudi levici. V prestolnici lahko seštejemo kar 25% glasov, kar pomeni, da če bi nastopili združeno, bi osvojili dve senatorski mesti in pet poslancev. Tako pa nimajo nikogar v senatu in le tri poslance. Če pa bi se povezali še z ARI (kar je seveda zanje ideološko nemogoče), bi pa sploh prevladali mesto.

Podobno je v provinci Buenos Aires, kjer bi na primer povezana ARI in Polo Social duhovnika Farinella združena nadkrila radikale in Alfonsina.

Med poražence lahko štejemo tudi Alfonsina, čeprav je zasedel senatorsko mesto. Njegovih 16 odstotkov glasov (in še to, če ne upoštevamo razveljavljenih) predstavlja komaj polovico tega, kar so radikali tradicionalno želi na volitvah v provinci. Doživel pa je še dodaten udarec: prejel je celo manj glasov kot kandidat za poslanca Leopoldo Moreau (17%), tako da ga celo nekaj najbolj zvestih radikalov ni volilo.

Jasni zmagovalci so tudi guvernerji. V večini provinc so prepričljivo zmagale njihove stranke, kar kaže, da volilci vso krivdo za gospodarsko in socialno stanje mečejo na zvezno vlado. Tako je sedaj 16 provinc v peronističnih rokah, 8 okrožij pod nadvlado Povezave in ena (Neuquen) v rokah provincijske stranke.

In zvezna vlada? Vsi so se trudili in se trudijo, da bi poraz zvalili nanjo. Vse politične osebnosti hočejo prikazati, da je protest teh volitev usmerjen proti De la Rui in Cavallu. S takim gledanjem se seveda izognejo lastnemu spraševanju vesti, kaj je najslabše za državo in seveda za njih same.

Parlamentarna komisija o volilnem imeniku

Za Slovence v Argentini in drugod po svetu je najbolj važna seja Parlamentarne komisije za odnose s Slovenci v zamejstvu in po svetu dne 8. oktobra. Člani komisije so obravnavali Predlog zakona o evidenci volilne pravice kot zainteresirano delovno telo in menili, da je primerna podlaga za nadaljnjo obravnavo. Kot je pojasnil državni sekretar ministrstva za notranje zadeve Grega Virant, je potrebno nov zakon sprejeti zaradi uskladitve s pravnim redom Evropske zveze in odločitve ustavnega sodišča, ki je presodilo, da je vsakokratna zahteva za vpis državljanov, ki nima stalnega prebivališča v Sloveniji, v posebni imenik, diskriminatorska v primerjavi z državljani, ki imajo stalno prebivališče v Sloveniji. Predlog zakona o evidenci volilne pravice za slovenske državljane, ki nimajo stalnega prebivališča v Sloveniji, tako sedaj predvideva enkratni vpis v evidenco na podlagi njihove lastne zahteve. Predlog zakona omenjenim državljanom omogoča tudi sodelovanje pri referendumskih postopkih. Ti sicer lahko volijo bodisi

na voliščih v Sloveniji, po pošti ali na diplomatsko-konzularnih predstavništvi. Vpis v stalno evidenco pa bo, kot zagotavlja Virant, tem državljanom omogočen tako tudi na dan glasovanja.

Na seji so svoje delo članom komisije predstavile tudi organizacije, ki v Sloveniji skrbijo za Slovence po svetu; to so Svetovni slovenski kongres, Izseljensko društvo Slovenija v svetu, Rafaelova družba in Slovenska izseljenska matica.

Člani komisije so spregovorili tudi o problematiki izvajanja zaščitnega zakona za slovensko manjšino in volilne zakonodaje v Furlaniji-Juljski krajini.

Predsednika obeh krovnih organizacij slovenske manjšine v Italiji, Sveta slovenskih organizacij Sergij Pahor in Slovenske kulturno-gospodarske zveze Rudi Pavšič, sta izrazila zaskrbljenost nad dosedanjim izvajanjem zaščitnega zakona, člani komisije pa so se dogovorili za čimprejšnji skupni sestanek s parlamentarnim odborom za zunanjo politiko.

DR. ANTON STRES

Je Slovenija pravna država?

Iz govora na spominski slovesnosti v Teharjah

Kakor vsako leto ob tem jesenskem času, ko se življenje narave okoli nas počasi bliža svojemu letnemu koncu in spravljamo sadove svojega dela in truda, smo tudi danes zbrani na enem od najbolj žalostnih krajev naše domovine, od koder so bili tisoči odpeljani v smrt in pomorjeni, nekateri pa so bili umorjeni kar na tem kraju. Verjetno nam ne bo nikoli uspelo dognati natančnega števila in obuditi spomina na čisto vsako človeško življenje, ki je imelo tukaj predzadnjo postajo svojega križevega pota. Čeprav je vsak človek enkratna oseba, vredna vsega spoštovanja in je na tem prepričanju in veri zgrajena naša civilizacija, smo danes zbrani na mestu, kjer žrtvam ni bilo vzeto samo telesno življenje, ampak tudi dostojanstvo človeške osebe, celo njegovo ime, njegova identiteta. Ljudje so bili tukaj ponižani na raven živalske črede, kjer kvečjemu štejemo približno število glav, posameznik pa je le brezimna številka. Prav tako tukaj ni nihče ugotavljal, česa je kdo kriv in česa ni. Bili so obsojeni na smrt ne zaradi ugotovljene krivde, ampak ker so bili takega in ne drugačnega prepričanja. Tukaj se je torej dogajal genocid, če genocid pomeni, da nekdo množično pobija zato, ker pripadajo žrtve določeni rasi ali narodu, pa tudi veri ali prepričanju.

Vprašanje osebne krivde ali nedolžnosti tukaj sploh ni bilo pomembno.

Kakor so bile teharske žrtve - če tako s skupnim imenom poimenujem tisoče najrazličnejših življenjskih zgodob in usod - tukaj oropane svojega dostojanstva in imena, so bile oropane tudi svojega spomina dolga desetletja vse do leta, ko jih je začetek demokracije v Sloveniji priklical nazaj v življenje, vsaj v življenje v našem javnem spominu, v naših besedah in javnih molitvah. Teharske žrtve so živele dotlej v tistem in osebem spominu mater in očetov, sester in bratov, sinov in hčera, sorodnikov in prijateljev. 45 let se ta spomin ni smel izreči v javno besedo in molitev, v plamen sveče in v šopek rož, ki bi ga ljubeča roka položila na ta kraj, prepojen s solzami in krvjo.

Teharje s svojo grozoto prav nič ne zaostajajo za drugimi svetovno znanimi morišči prav tako žalostnega in ogorčenega spomina, kakor so Ošviencim (Auschwitz), Dachau, Srebrenica in drugi. Vendar je med naštetimi kraji in Teharjem velika razlika.

Drugod je z javno in pravnomočno obsodbo zločinov in zločincev že bila ponovno vzpostavljena v svojo veljavo resnica in pravičnost ali pa kmalu bo. Čast in dostojanstvo žrtev sta bila oprana. Pred zgodovino je za vse večne čase na legitimen in občeveljaven način bilo ponovno vzpostavljeno načelo, da je ubiti človeka, ki mu krivda ni dokazana ali pa je celo očitno nedolžen, zločin in greh, ob katerem ni dovoljeno molčati, ga ni dovoljeno tolerirati, ga ni dovoljeno dopuščati. Mrtvih gotovo ni več mogoče priklicati v življenje. Mogoče pa jim je - in zato je tudi treba - vrniti človeško dostojanstvo nedolžne žrtve. Toda to, kar je bilo v ta namen storjeno po 2. svetovni vojni pred sodiščem v Nürnbergu, ali pa to, kar se bo zgodilo v bližnji prihodnosti v Haagu, to se za te naše brate in sestre, ki so bili od tukaj, kjer mi stojimo, odpeljani brez vsakega pravičnega sojenja v smrt, v naši državi še ni zgodilo. Pa se mora, če hočemo veljati za civiliziran in moralen narod, kjer ne more biti več resnic o tem, kaj je zločin in kaj ni, kaj je pošteno in prav in kaj ni.

Zato je dejstvo, da mlada slovenska država, da njena oblast v minulih desetih ni bila sposobna vzpostaviti na tem področju pravice in resnice, tako strahotno zaskrbljujoče. Ko smo se v letih 88, 89, 90 osamosvajali, je bilo v Sloveniji veliko razprav o tem, ali je Slovenija kot samostojna država zmožna obstati z ekonomskega, političnega, narodnostnega vidika. Danes v to vedno bolj verjamemo. Še vedno pa ni jasno, ali je Slovenija zmožna biti država vredna tega imena za najbolj pomembnega in najbolj osnovnega vidika, z moralnega in pravnega vidika. Ali je sposobna svojim državljanom zagotavljati pravico? Teharskim in vsem drugim žrtvam pobojev po drugi svetovni vojni je še ni.

Če pa družba kakega očitnega zločina noče kaznovati, pomeni, da se z njim strinja in da zločina nima za zločin. In točno to se dogaja v naši domovini od tedaj, ko so teharske žrtve bile pomorjene, do današnjega dne.

Nemogoče je za zločin vedeti, pa ga pravnomočno ne obsoditi. Zato je bil pretekli režim v nekem smislu bolj dosleden kakor je sedanji. V preteklem režimu so o teh zločinah molčali in jih z zastraševanjem potiskali v molk in pozabo. Ko pa danes molk ni

IVO ŽAJDELA

„BO ŽE NEKAKO!“

Že cela desetletja poslušamo v slovenskem političnem prostoru floskule kot so „Obrnimo se v prihodnost“, „Zazrtost v preteklost nam škoduje“, „Prepustimo preteklost zgodovinarjem“. Gre za znana gesla post-komunistov, s katerimi ti niso obvladovali toliko povprečnega prebivalca Slovenije, ampak predvsem politični in institucionalizirani sloj. Najprej je treba povedati, da so imeli uporabniki teh gesel razmeroma lahko delo. Stopnja indoktrinacije, pred vsem ideološke in politične, je pri Slovenceh tako močna, da je bil namen, ki so ga hoteli doseči s temi gesli, zagotovljen. Večina ljudi v politiki, znanosti, predvsem družboslovni, v šolstvu, v kulturi se obnaša oportunistično in v posledici lojalno in se ne spušča v globino nekaterih vprašanj ali pa tega niti noče početi.

Če smo v 90. letih, celih deset let torej, živeli pod takimi gesli, potem se ne gre čuditi, če bomo danes od naše zgodovinske stroke zaman pričakovali, da bi se lotila in raziskovala nekatera vprašanja, ki so za razumevanje polpretekle zgodovine - in s tem sedanjosti - bistvena. Na primer o zlorabi okupacije za revolucijo, o upravičnosti ideološke revolucije, o poteku komunistične revolucije, o vlogi Edvarda Kardelja in Borisa Kidriča v tej revoluciji, o odnosu med odporom proti okupatorju in revolucijo, o zlorabi upora za revolucijo, o načinu, smiselnosti in učinkovitosti partizanskega delovanja (takšnega, kot je seveda bilo), o vlogi krutosti pri revoluciji, o vrednosti življenja posameznika v partizanskih vrstah, o organiziranosti in predvsem delovanju VOSA in drugih revolucionarnih enot, o poveljnih pobojih, o poveljnih obračunih z nosilci prejšnje oblasti, gospodarstva in kulture, o poveljnih aretacijah, sodnih procesih, zapornikih, izvensodnih preganjanjih. O preganjanju Cerkve, o poveljnih nekritičnem podpiranju Zahoda itd.

Od našega pravosodja danes lahko pričakujemo samo to, da bo obsodilo kakega domobranca. Tistih, ki so domobranstvo (protirevolucijo) povzročili z gorami zločinov, ki so vladali na desetletjih pobitih, zaprtih, izropanih, ponižanih, potlačeni, se to pravosodje ne bo lotilo. Kje neki, ti zanje sploh ne obstajajo.

Če je Demos v začetku 90. let vgradil vsakršno kontinuiteto v pravni in tudi politični sistem, se ne gre čuditi, če se revolucija in vsa neizmerna razsežnost zločinov, ki so povezani z njo, danes nagrajuje s sistemom, od pokojninskega, medijskega, kulturnega, šolskega, političnega in „seveda“ pravosodnega.

Čeprav bi danes marsikateremu še živemu revolucionarju državno tožilstvo z lahkoto dokazalo mnogo medvojnih in poveljnih zločinov, zanje obstaja kot problem samo domobranstvo. Tisto domobranstvo, ki je nastalo v skrajni stiski zaradi revolucije, ki je bilo ves čas svojega obstoja v izredno neprijetnih in nevhvaležnih vojnih situacijah, ki je zaradi višjih sil doživelo vojaški poraz, ki je bilo skoraj v celoti po vojski pobito v množičnih pokolih, njegovi ostanki pa razseljeni daleč po svetu, ko se je preganjalo, tlačilo in javno sramotilo še tistih nekaj posameznikov, ki so (pre)živeli in ki jih tožilstvo in sodišče nove demokra-

tične Slovenije preganja in sodi tudi v letu 2001.

Neki še živeči partizanski revolucionar, ki je vodil pokol 28 nepokretnih ranjencev septembra 1943 na Turjaku, za naše pravosodje ne obstaja. Zdenka Kidrič, ki je vodila VOS, organizacijo, ki je pobila na stotine nedolžnih ljudi, samih civilistov, in ki je bistveno odgovorna za nastanek protirevolucije, zanje ne obstaja. Ne zanima jih odgovornost za kruto smrt petdesetih možkih, ki so konec leta 1943 in leta 1944 prišli v partizane na Štajerskem, Gorenjskem in Koroškem, tam pa so jih strahotno mučili in pobili. Najodgovornejši za enote, storilke teh zločinov, je bil takrat Mitja Ribičič, politkomisar 4. operativne cone in ki seveda še živi. Bojan Polak -Stenka, nekdanji komandant KNOJA, posebne partizanske vojske, ki je storila večino poveljnih pobojev (na desetletje pomorjenih) kot da za naše pravosodje ne obstaja. In še in še in še bi lahko naštevati.

Več kot desetletje se o teh zločinih piše. Izšlo je na desetine knjig in člankov o tem, s podrobnimi podatki in opisi zločinov. Vse to je za naše pravosodje nič. Razni prejšnji in sedanji državni tožilci se ukvarjajo z „lepim življenjem“, s svojimi položaji - in z nekimi nekdanjim domobranci. Ta je tisti, ki ga je treba preganjati, obsoditi, zapreti in uničiti.

Državni tožilec se je na procesu temu domobrancu celo hvalil, kako da je njegova ustanova podala ovadbe proti storilcem nekaterih poveljnih pobojev. Pozabil pa je dodati, da je pri tem uporabljala institut tako imenovanega „neznanega storilca“ in da je potem te ovadbe „odložila“ v najgloblje predale na tožilstvih.

Leta 1996 je nekdo v Celju izkopal delček nekega grobišča in s tem prisilil državo k preiskavi. K preiskavi? Malo so pobrskali in hitro vse potlačili. Pred kratkim so začeli izkopavati grobišče v zaklonišču pri Slovenski Bistrici. Čeprav se ve za imena ljudi, ki so ta poboj vodili in ki še živijo, (o tem se je javno pisalo že leta 1990), se novinarji in organi pregona ukvarjajo s tem, kako zadevo čim bolj minimizirati.

Časopisje leta in leta sistematično blati Cerkev, ko pa nadškof protestira, začnejo kričati po načelu „Primite tatu“. Veliki mastni naslovi, kot je bil na primer tisti na prvi strani Večera 31. julija 2001: **Gozdovi na Pokljuki - darilo cerkvi**, če omenim samo enega od stotin in stotin podobnih tendencioznih, sprenevedavih, lažnivih, ponižujočih, kot da ne obstajajo. Država naj bi torej gozdove Cerkvi podarila, ne vrnila, ker jih je pred desetletji ukradla. Leta in leta poslušamo sprenevedanja, predvsem na Mozirskem, kako je treba pred vrnitvijo ukradenih gozdov „odmeriti“ gozdne ceste, ki da so bile zgrajene kasneje. Teh ljudi ni nič sram, da jim tisti, ki so mu bili gozdovi ukradeni, ne izstavljajo računa o odškodnini za čas, ko ni mogel razpolagati s svojo lastnino (gre za čas 55 let).

V takšni Sloveniji živimo danes. Pa smo nanizali samo delček primerov. Naše stranke, naši politični predstavniki, pa se ukvarjajo, kako bi čim boljše preživeli. Sredstva obveščanja pa pridno delajo za „prihodnost“. Tudi kakšen urednik kakšnega „desnega“ tednika med njimi, ki svojo pozicijo utemeljuje na floskuli, če se spet povrnemo k njim, da ta revija pod njegovim uredništvom in takšnih obskurnih vprašanjih kot so partizani in domobranci ne bo pisala. O čem pa bo potem pisal? Ali mar o tem, o čemer piše danes? A so to prave teme? A je to naša prihodnost?

Radio Ognjišče, 14. 9. (okrajšano)
Posredoval Vinko Levstik

Gospodarski vestnik

Slovenske-latinskoameriške trgovske zbornice

Novo obdobje - stare težave

Gotovo bo izid zadnjih parlamentarnih volitev odjeknil tudi na gospodarskem področju. Vlada je izgubila prvo mesto v poslanski zbornici, v senatu pa je vedno peronizem imel premoč. Vendar tudi to ni odločilno. Z dosedanjjo premočjo v poslanski zbornici vlada ni mogla doseči potrditve potrebnih zakonov. Opozicija v lastnih vrstah je marsikatero besedilo bojkotirala. Morda bo dogovor s peronizmom bolj učinkovito orodje za uspešno delo.

Težave se seveda ne bodo spremenile. Ostale bodo iste kot doslej. Lahko jih kar po vrsti naštejemo.

Zunanji dolg: čeprav kratkoročno ni problem, ker ima država zagotovljene potrebne fonde, je prevelika teža, da bi Argentina sploh mislila na produktivni razmah. Cavallo namerava zamenjati bone, katerih obresti dosegajo 14% letno, za druge s 7 ali 8 odstotnimi obrestmi. Mu bo uspelo?

Deficit 0. Da uspešno pridemo do konca leta in do tega cilja, bi vlada morala pripraviti dodatnih 1.600 do 2.000 milijonov dolarjev. To pa je nemogoče, če se krepko ne omeji dotok fondov provincijskim vladam. Za prihodnje leto pa bo treba temelji-

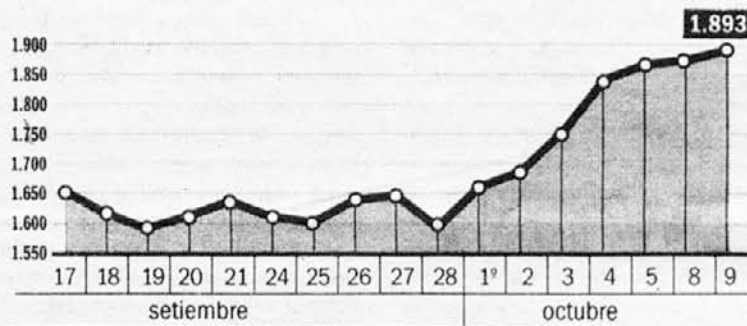
to spremeniti sistem „soudeležbe“ (coparticipación federal). Kako bo to mogoče, ko je večina guvernerjev uspešno nastopila na volitvah, zvezna vlada pa je nakazana kot veliki poraženec?

Pokojninski sistem. Kriza je neizmerena, ne le, ker ni denarja za pokojnine, temveč tudi, ker je zdravstveni sistem (PAMI) v popolni krizi in skoraj že ne deluje. Kje bodo dobili potrebne fonde, da upokojenci ne ostanejo brez socialnega kritja?

Mercosur. Med zadnjim obiskom predsednika De la Rúa v Brazilu je prišlo do nekaj važnih sporazumov. Pomemben je zlasti prost dotok argentinske pšenice na brazilski trg. Vendar so razlike med argentinskim in brazilskim gledanjem na medsebojno trgovino ogromne, zlasti zaradi nenehnih devalvacij brazilske valute.

Brezposelnost. Dokler ne bo vidnega sunka gospodarske rasti, česar letos sploh ni pričakovati, komaj kaj malega prihodnje leto, bo to velik socialni problem. Vlada lahko le bolj smotno uredi podpore brezposelnim in prepreči izkoriščanje in politično izrabljanje takoimenovanih „planes Trabajar“. Vprašanje je, če je vlada res name-

TAKO SMO DOSEGLI PRVO MESTO

S potovanja...

SVEŽI SPOMINI

Marsikaj ostane počitnikarju v spominu, ko se vrne v vsakodnevno, še posebej, če pride iz krajev, kjer mu ni bilo hudega in je živel med dobrimi ljudmi. To se nam je dogajalo v Sloveniji.

GROB BREZ IMENA

Ne mislite, da če na pokopališču vidite urejen grob brez imena, da je to grob neznanega vojaka ali podobno. Nekdo si je hotel zagotoviti prostor na božji njivi, pa je že kupil grob, a ga še ne uporablja.

Lahko pa najdete tudi grob s takim napisom:

Janez Polenta
01.01.1950 -

Torej Janez si je dal vklesati na nagrobni kamen že svoje ime in celo datum rojstva - da bi žalujoči ostali ne imeli preveč dela...

KAJ SE JE ZGODILO?

Pred nekaj leti so bile trgovine precej puste. Kupec namreč ni našel pravega stika s prodajalko/prodajalcem. Če nečesa niso imeli, niso imeli, pa konec. In kupcu, pa naj je naročal kavo, cigarete ali pa kilogram kruha, se je milo storilo po prijaznosti, ki jo je - prirojeno ali pa trgovsko naučeno - bilo zaznati v buenosaireskih trgovinah. Danes pa... Na parkirišču pustiš avto, a ko odhajaš mimo blagajne, vidiš, da bo parkirišče zaprto, ko boš hotel avto odpeljati. Obstaneš, zgubaš čelo, gospa v blagajni pa kar sama od sebe vpraša: „Nekaj vam ni jasno, kajne?“

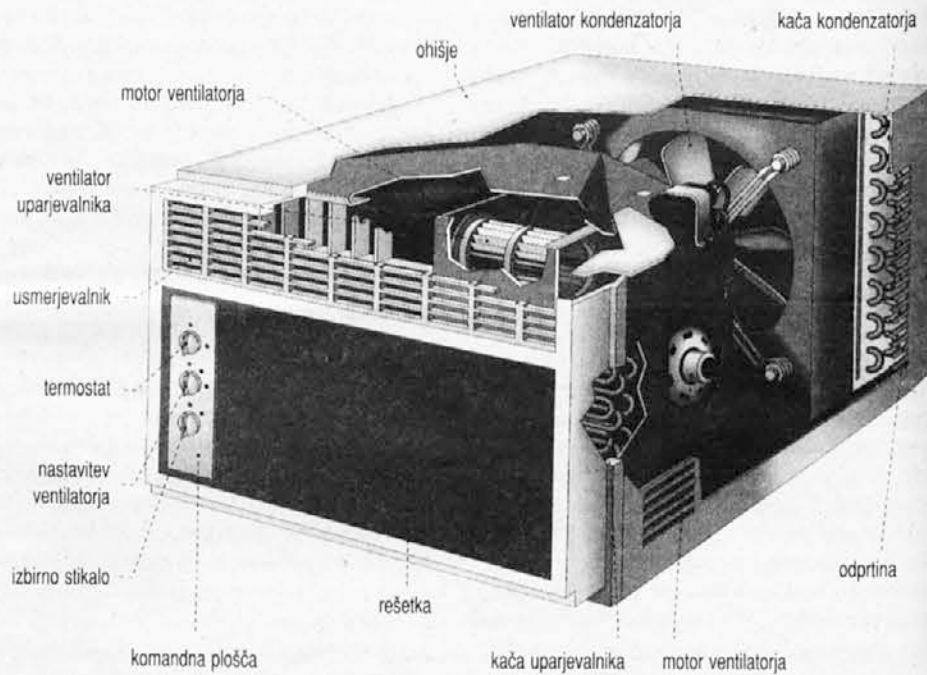
In potem zveš, da ni nobenega problema, ker je parkirišče odprto 24 ur, ali - kot se to po „slovensko“ pove - non stop. - Še ena: V Ljubljani popravljajo ceste, iščeš drugo pot, pa izgubiš orientacijo ter prideš na konec božjega. Karta Ljubljane sem, karta tja, kje sem?! Mrak že pada, pa se pripelje gospa na kolesu in, tudi ona, kar sama vpraša: Kam pa ste namenjeni? Ali vam lahko pomagam? Pa je problem rešen.

SLOVENŠČINA IN POMANJKANJE ZAVESTI

Moram priznati, da mi govor dr. Iva Urbančiča v Dragi ni bil všeč. Mislim sem, da je njegova analiza, da čez 50 let v Sloveniji ne bo več slovenščine, pretirana do skrajnosti. Človek, ki prihaja iz Argentine, ne more razumeti, da bi to, kar tu dolga desetletja z naporom in ljubeznijo gojimo kot eno izmed najdražjih vrednot slovenskega naroda, moglo izginiti tam, kjer jo lahko ohranjajo in razvijajo skoraj brez napore. Pa vendar... V pogovoru z nekaterimi, ki od bližje poznajo vsakodnevno Slovenijo, je bilo razbrati marsikaj. Na primer obala: po drugi svetovni vojni je mnogo Italijanov odšlo iz hrvaških in slovenskih krajev. V njihova stanovanja so se naselili prebivalci iz južnih delov Jugoslavije (Bosanci, Šiftarji, „ta spodnji“, jugoviči jih imenujejo), ki jih slovenstvo ni zanimalo; zahotelo se jim je le boljšega življenja. Tudi v verskem pogledu niso izpolnili vrzeli (v Piranu imajo dandanes enega župnika za deset cerkva). Torej se z odhodom italijanskih prebivalcev ni utrdila slovenska zavest, pač pa - druga, ne vem...

Jezikovni kotiček

Sobna klimatizacijska enota

njena, da to izvede.

Potrošnja. To pa je bistveno vprašanje gospodarske politike. Dokler ne bo eksplozije izvoza (1=1 dolarja proti pesu to onemogoča), je razmah domače potrošnje edina pot izboljšanja. A za to bi morali spremeniti celotno smer gospodarske politike. Nobelova nagrada za ekonomijo, podeljena gospodarstvenikom, ki kritizirajo Mednarodni denarni sklad (FMI) in njihovo politiko, nam vliva upanje, da bo tudi na obali Reke Srebra koga srečala pamet. Majhni ukrepi, kot zmanjšati DDV (IVA) pri kupovanju s kreditnimi karticami, ker se s tem prepreči davčno utajevanje, pa so tako malenkostni,

kot bi pljuval v ogenj. Tista kapljica res nekam pade, a požara ne pogasiš.

Za konec še besedo o **riziku države**. Preteklega 9. oktobra je Argentina dosegla nov rekord in sicer 1893 temeljnih točk in se postavila na prvo mesto na svetu. Kaj to pomeni? Da nam tuji upniki posojajo denar, a računajo obresti 18,93% več, kot pa če bi isto vsoto posodili Združenim ameriškim državam. To pa je nekaj umetnega, saj Argentina danes ne jemlje kreditov na mednarodnem trgu. Poleg tega, če bi računali manjše obresti, bi država lažje plačevala svoj dolg. Tako pa...

-e.-t.

K temu dodajajo še bolezen sedanjosti - potrošniško miselnost nekaterih Slovencev - in končno pridemo do tega, da morda le ni nemogoče misliti na tako črno hipotezo.

LA CUCARACHA IZ TELEFONČKA

Movicome, unifone, itd. v Sloveniji imenujejo telefončki. Če mislite, da jih je v Argentini veliko preveč - potem ne veste, koliko jih je še v Sloveniji!!! Imajo jih uradniki v pisarnah, delavci v tovarnah, kmetje na polju in - ti so še najbolj padli v oči - šolarji in dijaki. Ob koncu šolskega dneva je na cesti in v avtobusih vse polno te mladine, ki kliče, govori ali pa se igra s temi modernimi komunikacijskimi igračkami. In te naprave niso naravnane tako, da nositelja telefona opomnijo na klic s tresljam ali s poltihim zvonjenjem. Ne! Vsakdo - pa ne samo otroci! - si izbere drugačno melodijo z enim pogojem: da je čim bolj glasna. Tako spoznaš široko paleto glasbene kulture, ko v baru, na srečanju ali pa kar na cesti slišiš La cucaracha, Para Elisa, Cavalleria ligera in podobne. Šolar, ki nima telefončka na pasu ali v nahrbtniku, je bela vrana med svojimi sošolci. In belih vran je običajno le po ena v razredu...

EZ 2002/4? 2007/11!!

Ko smo časnikarji hodili po vladnih uradih, smo poslušali, kaj vse je že storjenega in da ne manjka dosti, pa bo Evropska zveza praktično primorana sprejeti Slovenijo za polnopravno članico. No ja, lepo je bilo slišati, vendar kdaj je bilo na cesti tudi zaznati dvom o koristnosti tega sprejema. Še več pa je bilo dvoma v datum, ko naj bi Slovenija vstopila v EZ. In tu so se letnice kar vrstile: najmanj optimistični so se oddaljili kar v naslednje desetletje...

MIKLOVA ZALA

Soseda Jana nas je povabila v teater, pa ne v mesto, ampak v vas.

Studene pri Domžalah, kjer je sedež Kulturnega društva Miran Jarc, nam je bil prav domač, kot da bi bili na Pristavi, kjer Miha Gaser pripravi množični nastop z jezdec, plesalci, godci, ljudstvom in seveda igralci. Tu ni bilo ombuja, imajo pa oder in veliko stopničasto tribuno, pokrito s platneno streho, pod katero se je zbralo po dobrih tisoč (in verjetno še več) sedečih gledalcev. In igrali so kar petkrat Miklovo Zalo.

Bilo je res lepo pripravljeno: zaradi scene ni bilo dolgih odmorov, igralci so glasno govorili (niso imeli mikrofonov); lepo je izpadel svatbeni rej pod lipo, ob strani pa so turški jezdec bili kar strašni. Gledalci bi kar sodelovali, saj so spontano začeli ploskati, ko so vaščani odbili turški napad ali pa ko so izgnali iz vasi zlobno Almiro.

SREČANJA

Prijetno je spoznavati nove obraze, nove ljudi, prav tako pa srečevati se s tistimi, ki jih poznamo že od prej. Mnogo je bilo teh (in še mnogo onih, ki zaradi pomanjkanja časa ni bil mogoč niti stisk rok), veselo presenečen pa sem bil, ko sem zagledal inž. Iva Kertelja.

Človek se pač rad spominja svojih otroških let in takrat je inž. Kertelj z ženo Anico živel v Palomarju, preden sta se preselila v italijansko Padovo. Kljub visokim letom je še pri moči, da se z avtomobilom približa do Gorice ali Trsta na kak družinski praznik.

Gregor Batagelj

Novice iz Slovenije

UMRL ŠE ZADNJI MAISTROV BOREC
Na Blejski Dobravi je v 103. letu starosti umrl Simon Sodja-Šimen, zadnji Maistrov borec, ki se ga bodo Jeseničani spominjali tudi kot častnega občana občine Jesenice. Kot udeleženec boja za severno mejo je v času svojega življenja prejel več priznanj. Kot borec za Koroško leta 1918 je nazadnje stražil Karavanški predor.

POKOJNINE SO SE ZVIŠALE

Upravni odbor Zavoda za pokojninsko in invalidsko zavarovanje je sprejel predlog za povišanje pokojnin za 7,2 %. Najnižja pokojninska osnova tako po novem znaša 85.268 tolarjev, najvišja pokojninska osnova pa 341.074 tolarjev. Državna pokojnina bo poslej znašala 28.394 tolarjev, kmečka borčevska pokojnina pa 72.478 tolarjev.

SLOVENSKA LITERATURA NA SPLETNIH STRANEH

Avstralski Inštitut za slovenske študije v Victoriji v Avstraliji je v Ljubljani predstavil projekt predstavitve slovenske literature na spletnih straneh literator.net. Cilj projekta je slovenski literarni sceni ponuditi promocijsko orodje za predstavitev slovenske književnosti svetu.

100 LET LJUBLJANSKEGA TRAMVAJA

Ob stoti obletnici ljubljanskega tramvaja in okrogli obletnici rojstva župana Ivana Hribarja je pri založbi Sanje izšla knjiga Tramvaj pripoveduje avtorja Tadeja Brateca, ki z bogatim dokumentarnim gradivom, fotografijami, pričevanji in razglednicami predstavlja zgodovino nekoč priljubljenega javnega prevoznega sredstva. Poleg knjige so pri založbi Sanje izdali tudi zbirko razglednic izbranih starih motivov Ljubljane v času tramvaja, vse pa je pospremila še razstava v galeriji Scriptus, na kateri so na ogled dokumenti, fotografije in dokumentarni filmski posnetki.

RAZSTAVA PRVOTISKOVI

V Narodni galeriji so odprli razstavo Iz zibelke tiskarstva - Inkunabule na Sloven-

skem. Na ogled je izbor 33 najrepresntativnejših inkunabul oz. prvotiskov, okrašenih z ilustracijami v tehniki lesoreza in iluminacijami. Razstavljeni primerki so bili natisnjeni med letoma 1450 in 1500. Avtor razstave je Tomislav Vignjevič, pri organizaciji projekta se je Narodni galeriji pridružila Narodna in univerzitetna knjižnica. Glavnina razstavljenega gradiva prihaja iz NUK-a, gradivo pa so posodili še Škofjski arhiv Maribor, frančiškanska samostana v Kamniku in Nazarjih, pokrajinski arhiv iz Pirana in Semeniška knjižnica Ljubljana.

PRENOVLJENA HIDROELEKTRARNA

V Ukancu v Bohinju so slovesno odprli obnovljeno hidroelektrarno Savica in s tem sklenili njeno posodobitev in prenovo, ki je potekala od leta 1988. Elektrarna Savica glede na 4,4 megavata (MW) instalirane moči spada sicer med male hidroelektrarne, vendar pa ima pomembno vlogo pri tamkajšnji elektroenergetski oskrbi, saj glede na posebnost lokacije lahko samostojno oskrbuje odjemalce v Bohinju in okolici, ki jim zagotavlja kakovostno električno energijo tako po napetosti kakor tudi po frekvenci.

NOVA FILHARMONIJA

Z uvodnimi fanfarami in slavnostno predajo ključa je prenovljena Slovenska filharmonija po nekaj več kot letu dni ponovno odprla vrata obiskovalcem. Filharmoniki so ob tej priložnosti izvedli skladbe Uroša Kreka in Janeza Krstnika Dolarja. Obnovitvena dela so potekala od julija 2000 do septembra letos. — Vokalni abonma letošnje jubilejne sezone Slovenske filharmonije je v dvorani SF odprl oratorij Jephtha skladatelja Georga Friedricha Haendla. V interpretaciji tega velikega dela za orkester, zbor in soliste so se Slovenskemu komornemu zboru in orkestru Slovenske filharmonije pridružili sopranistki Mateja Arnež Volčanšek in Andreja Zakonjšek, altistka Renata Pokupič, tenorist Thomas Cooley, baritonist Jože Vidic in **basist Marko Fink**. Izvedbo je vodil Mirko Cuderman.

KRIM NA TRETJE MESTO

Rokometasice Krime Ete Neutro Robertso so v letošnjem evropskem superpokalu osvojile tretje mesto. V odločilnem srečanju so bile s 34:21 boljše od norveške ekipe Nordstrand. V finalnem obračunu so rokometasice Viborga premagale Motor iz Zaporožja s 23:22.

LJUBLJANSKA SKAKALNICA

Smučarski klub Ilirija Feršped je dosegel nov mejnik pri uresničevanju dolgoletne želje po izgradnji smučarske skakalnice. Kot je potrdil predsednik Športne zveze Ljubljana, Janez Sodrznik, je bil 1. oktobra letos sprejet osnutek Prostorsko-reditvenih pogojev, ki predvideva nastanek športno-rekreativnega centra v Podutiku, kjer naj bi zrastle 90-metrška in 120-metrška skakalnica.

TA DVA PA PLEŠETA!

Katarina Venturini in Andrej Škufca sta v Londonu na tekmi „International Championships“ v latinsko ameriških plesih osvojila najvišjo stopničko. To je njuna druga zaporedna zmaga na t.i. angleški tekmi, katera v plesnih krogih velja za enakovredno svetovnemu prvenstvu. Svetovno prvenstvo bo 3. novembra letos v ljubljanski Hali Tivoli.

Pisali smo pred 50 leti...

OBČNI ZBOR DRUŠTVA SLOVENCEV

V nedeljo, 21. oktobra, je bil po slovenski maši na Belgrano v dvorani salezijanskega kolegija občni zbor Društva Slovencev.

Občni zbor je začel predsednik DS Miloš Stare. Najprej so sklenili poslati pozdravna pisma, nato pa so prebrali pozdrave Slovencev iz Mendoze, Bariloč in od drugod.

Poročila vseh odbornikov o delovanju društva so bila natisnjena in jih je društvena pisarna razposlala pred občnim zborom vsem članom. Zato je branje poročil odpadlo. Predsednik nadzornega odbora Franc Kogovšek je predlagal razrešnico, kar so vsi odobrili. Izvoljena je bila lista: predsednik Miloš Stare, v upravo pa dr. Vojko Arko, Lovro Berčič, dr. Boris Bitenc, Boleslav Cvetko, Vilko Čeč, Lojze Erjavec, Lovro Jan, Maks Jesih, Janez Kralj, France Kremžar, Andrej Krošelj, Jože Lesar, Janez Maček, Valentin Markež, Marjan Marolt, dr. France Mihelič, Martin Mizerit, ing. Albin Mozetič, Maks Osojnik, France Pernišek, Jože Rome, Rudolf Smersu, dr. Anton Šimenc in Adolf Škerjanec. V nadzorni odbor Franc Kogovšek, Anton Skubic in Rudolf Žitnik, v razsodišče pa dr. Franc Lozar.

Občni zbor je dal novemu odboru naloge, naj preuči predlog za preosnovo društva.

LITERARNI VEČER BALANTIČEVE DRUŽINE

Prejšnjo nedeljo, 14. t.m. je tukajšnja pisateljska družina proslavila v Ciudadelski dvorani 400-letnice prvih slovenskih knjig in življenjske obletnice Tavčarja, Murma, Kosovela in Novačana. Najprej je prebral pisatelj dr. Jože Krivec svoj esej o slovenski knjigi. Sledile so razne recitacije, Gallus pa je zapel Jerebovo Pisemce na besedilo dr. Tineta Debeljaka in Kosovelovi Balada in Bori, Ančica Kraljeva je odigrala na klavir delo španskega skladatelja Lecuone.

Na splošno vloge recitatorjev niso bile dobro razdeljene; isti recitatorji bi dosegli boljše uspehe, če bi vsak podal to, kar njegovemu glasu in značaju pristaja; tudi med recitatorji je treba izbrati lirične in junaške značaje. Dvorana je bila dobro zasedena.

MM

OBVESTILA

V nedeljo, 18. novembra vabimo vsa slovenska dekleta na celodnevni izlet v Villa Calzada. Podrobna pojasnila pozneje.

Svobodna Slovenija, št. 42 ;
25. oktobra 1951

Slovenija moja dežela

Nadaljevanje katoliške verske obnove

Žal so slovenske škofjske sedeže po hrěnu zasedali dolgo časa samo tuji plemiči. Čeprav so si mnogi škofje prizadevali za napredek Cerkve, kot tuji niso imeli posluha za potrebe naroda. Zato je tudi uplahljeno kulturno delo med katoličani po začetnem katoliškem dvigu in kajigam. Tako je ljubljanski škof Schrattenbach leta 1731 v svojem poročilu zapisal: „Božje besede nisem sam oznanjeval, ker ne znam jezika te dežele.“

Pač pa so delo v škofiji vršili njihovi generalni vikarji, Slovenci. Najbolj znan je Janez Anton Dolničar (1683-1701). Ta je skupaj s škofom Herbersteinom in stolnim proštom Janezom Prešernom podaril največ knjig novo ustanovljeni prvi javni knjižnici - semeniški knjižnici. Na njegovo pobudo so staro stolnico, poškodovano po potresu, porušili in pričeli graditi novo, sedanjo, in tudi zgradili novo semenišče.

Prišel se je kazati drug problem. Oglejski patriarhat, pod katerega so spadale vse slovenske dežele južno od Drave, se je

tedaj nahajal v Čedadu, pod Benetkami. Avstrijska država, ki je bila večkrat v vojski s to državo, ni patriarhu dovolila vstopa. Tako za patriarhom Barbarom, ki je leta 1593 vizitiral slovenske dežele, noben patriarh ni več prestopil meje. Njegova oblast nad slovenskim ozemljem je obstajala le na papirju. V cerkvenih zadevah so se župniki obračali na dunajskega nuncija, ki je škofovske posle poverjal kakemu škofu iz avstrijskega ozemlja.

Tako je slovenska Cerkev živela do svoje reforme, ki sta jo izvedla cesarica Marija Terezija in cesar Jožef II.

KMEČKE VERSKE RAZVADE

Moramo še omeniti neko posebnost med kmeti, ki se sicer niso prej oprijeli protestantske vere, ampak se je med njimi pojavila neke vrste herezija ali ljudska po-
božnost.

To so bili štiftarji, skakači in martrarji.

Štiftarji (=ustanavljalci) so gradili nove kapele ali božja pota, kjer naj bi to ukazala Marija ali razni svetniki, velikokrat brez privolitve cerkvene oblasti. Začela so se velika samosklicana romanja na Dolenjskem in Gorenjskem. Tam so postavljali križe, ki so jih s silo donesli iz cerkva. Npr. v Selški dolini so se ljudje zbirali ob nekih drevesih, kjer naj bi stanovala sv. Katarina.

Na Štajerskem so se štiftarji obrnili celo na samega papeža, da jim dovoli zidanje neke cerkve. Komisije so njihove cerkve sproti podirale, a gibanje se je še dolgo ohranilo.

Pristaši sekte so verovali v skorajšnji konec sveta in so se s samotrpčenjem skušali rešiti kazni za grehe (martrarji - mučenci).

Med vsemi temi so se pojavljali tudi skakači, ki so kot zamaknjeni obredno plesali oz. skakali ure in ure, češ da se jim prikazuje Marija, Jezus ali svetniki. Med tem so se v transu včasih do golega slekli.

Cerkev je vztrajno vsa gibanja zatirala in jih v več letih tudi zatrla, včasih pa jih je počasi preobrnila v katoliško pravovernost.

Slovenija in šport

TRI MED STOTERICO

Med najboljšimi stotimi teniški igralci so kar tri Slovenke. Po zaslugi solidnega nastopa na Baliju je najbolj napredovala Tina Pisman, ki je zdaj 78., Maja Matevžič je nazadovala za eno mesto in je 85., Katarina Srebotnik pa se je z 99. mestom spet uvrstila v elitno stoterico.

UNIVERZITETNI KOŠARKARJI

Košarkarska ekipa Univerze v Mariboru je na evropskem univerzitetnem prvenstvu v košarki v portugalski Aveiri osvojila zlato odličje, potem ko je v finalu premagala Univerzo v Lizboni. Košarkarji Univerze v Mariboru na prvenstvu niso doživeli poraza, saj so po vrsti premagali univerzitetne ekipe iz Aten, Aveire, Oxforda ter Lizbone.

MONUMENTAL ALI BOMBONERA?

Mestna občina Ljubljana je (MOL) v začetku junija odkupila zemljišča na območju Stožic, ki bodo namenjena športno-rekreativnim dejavnostim, med drugim graditvi nogometnega stadiona in večnamenskega športnega centra. Po najbolj optimističnem scenariju naj bi slovenska prestolnica nov nogometni stadion za 15.000 do 20.000 gledalcev dobila leta 2004, je na novinarski konferenci povedala ljubljanska županja Vika Potočnik.

Mali oglasi

PSIHOLOGI

Veronika Fajfar, psihološka svetovalka (counselor). Svetovanje in pomoč v trenutkih odločitev, tesnobi, krizah, zmede, nevolji in konfliktih. Ordinacija v španščini in slovenščini. - Tel. 4865-9342; 15-4493-0369. e-mail: veronikaf@elsitio.net

TURIZEM

Bungali v Bariločah. - Bungali ILIRSKA nudijo 3-sobna stanovanja z vso opremo, vse leto po odlični ceni. Tel. 02944-441814.

E-mail:ilirska@bariloche.com.ar

Tel. 4441-1264 / 1265

Letalske karte, rezerva hotelov, najem avtomobilov in izleti po svetu

LEGAJO N° 3545-82

H. Yrigoyen 2742 - San Justo

ARHITEKTI

Arh. Jure Vombergar - Projekti in vodstvo gradbenih del. Občinski načrti za gradnje brez dovoljenja. Gaona 2776 - (1706) Haedo - Tel.: 4443-7385

Arq. Carlos E. Kostka. Mantenimiento de edificios. Presupuestos sin cargo. Capital y Provincia. Sarandi 148, Capital. Tel./Fax: 4952-8427.

ADVOKATI

DOBOVŠEK & asociados - odvjetniki. Zapuščinske zadeve. Somellera 5507, (1439) Buenos Aires. Tel/Fax: 4602-7386. E-mail: jdbovsek@perseus.com.ar

dr. Marjana Poznič - Odvjetnica - Uradna prevajalka za slovenski jezik - Lavalle 1290, pis. 402 - Tel. 4382-1148 - 15-4088-5844 - mpoznic@sfanet.com.ar

dr. Franc Knavs, dr. Bernard Knavs, dr. Veronika Knavs — odvjetniki - ponedeljek, torek, petek od 16 do 20 - Tucumán 1455 - 9. nadstr. "E" - Capital - Tel. in faks: 4374-7991 in 4476-0320.

dr. Lilijana Kožar, odvjetnica; Avenida Corrientes 1250, 5° F, Capital. Torek in četrtek od 16. do 19. Tel.: 4382-9216

FOTOGRAF

Marko Vombergar - FOTO PREMIUM - Arieta 490 B1753AOJ Villa Luzuriaga - Tel.: 4650-9040 - Dom: 4659-2060 - http://www.foto.com.ar

GOSPODARSTVO

Zavarovanja M. in H. Loboda — Azcuénaga 77 - B1704FOA Ramos Mejía - Bs. As. - Tel./Fax: 4656-3653

Kreditna Zadruga SLOGA — Bmč. Mitre 97 - B1704EUA Ramos Mejía - Tel.: 4658-6574/4654-6438. Od ponedeljka do petka od 10. do 19. ure.

Mutual SLOGA — Bmč. Mitre 97 - B1704EUA Ramos Mejía - Tel.: 4658-6574/4654-6438. Od ponedeljka do petka od 10. do 19. ure.

SLOGA — PODRUŽNICA CASTELAR Slovenska Pristava - República de Eslovenia 1851 - Uraduje ob sredah od 18. do 20. ure in ob nedeljah od 10.30 do 12.30 (g. Miha Gaser).

SLOGA — PODRUŽNICA SLOVENSKA VAS - Hladnikov dom - Msgr. J. Hladnik in Hernandezias - Uraduje ob sredah od 19. do 21. ure in ob nedeljah od 10.30 do 12.30 ure (ga. Marija Gorše).

SLOGA — PODRUŽNICA SAN JUSTO Naš dom (pisarna) - H. Yrigoyen 2756 - Tel.: 4651-1760. Uraduje ob torkih od 18. do 20. ure in ob nedeljah od 9.30 do 11.30 ure (gdč. Julka Moder).

SLOGA — PODRUŽNICA SAN MARTIN Slovenski dom - Córdoba 129 - Tel.: 4755-1266 - Uraduje ob četrtkih od 18. do 20. ure in ob nedeljah od 10. do 11. ure (ga. Milena Skale).

SLOGA — PODRUŽNICA CARAPACHAY Slovenski dom - Dra. Grierson 3837 - Uraduje vsako sredo od 17. do 19. ure in ob nedeljah od 11. do 13. ure (ga. Andrejka Papež Cordova).

Cena največ štirih vrstic \$ 4.- za enkratno objavo, za vsak mesec — 4 številke — \$ 12.-

VALUTNI TEČAJ V SLOVENIJI 16. oktobra 2001

1 dolar	241,29 SIT tolarjev
1 marka	112,42 SIT tolarjev
100 lir	11,35 SIT tolarjev

OTROŠKA POČITNIŠKA KOLONIJA

Kot smo že sporočili, bo **Zedinjena Slovenija** tudi letos organizirala šolsko kolonijo v Počitniškem domu dr. Rudolfa Hanželiča v kordobskih hribih. Vabimo starše, naj že sedaj predvidevajo, da bi vpisali svoje otroke v to lepo delovanje.

Kolonijo bo letos vodil prof. Karel Groznik s sodelavci.

Datum kolonije bo **od 2. do 15. januarja 2001**. Cena na otroka bo **\$ 330.-** v čemer je vključen prevoz in celotna oskrba.

Prijave bomo sprejemali v društveni pisarni.

Podrobnejše informacije bomo objavljali sproti.

34. PRISTAVSKI DAN v nedeljo, 28. oktobra 2001

11.15 dviganje zastav
11.30 sv. maša
13.00 kosilo
17.00 kulturni program:
slavnostni govor: **Mirjam Jereb Batagelj**
Šaljivka: **Dobro jutro, kaj bo dobrega?**
avtorja Gregorja Tozona
v režiji **Dominika Oblaka**.

Nato prosta zabava.

Prisrčno vabimo vse člane in prijatelje zelene Pristave.

Slovenska nogometna ekipa "Zedinjena Slovenija"

vabi na

VIDEO-PUB

kjer bo predvajan film o turneji "Slovenija 2001"
(trajanje 1:20)

Nato prosta zabava - ples ob zvokih

Štirje fantje špilajo in DJ

20. oktobra ob 21. uri v Našem domu San Justo.

PROST VSTOP

SLOVENSKI DOM SAN MARTIN

* ČE ŽELITE PREŽIVETI LEP VEČER *

* ČE ŽELITE IGRATI TOMBOLO NA DRUGAČEN NAČIN *

* ČE ŽELITE DENAR NAMESTO DOBITKOV *

TOMBOLA 2001

SOBOTA 20. OKTOBRA 2001 OB 19:30 URI

(kljub slabemu vremenu)

ZA OTROKE POSKRBLJENO!

UGODNE CENE

Za smeh

Gospod Jež vpraša soseda: „Kako se pišete?“

„Žnidar.“

„In kaj ste po poklicu?“

„Čevljar.“

Jež se zakrohoče.

„Saj je pri vas enako, pišete se Jež, ste pa navaden vol.“

MePZ San Justo

vabi vse bivše pevce zbora na vaje, ki bodo vsako nedeljo od 10. do 11. v Našem domu v San Justu.

WIBA

...o nada que hablar

bajó sus tarifas

Mednarodni pogovori po izredno nizki ceni

Slovenija \$ 0,29 USA \$ 0,18

Srta Cecilia. Tel: 4632-1407 cgibellini@mail.com

Odbor in stanovalci Rožmanovega doma se iskreno zahvaljujejo **odseku Zveze slovenskih mater in žena iz Ramos Mejije** za velikodušen in praktičen dar 100 plenice za obolele stanovalce.

Iskrena hvala in Bog plačaj!

Correo Argentino Suc. 7
FRANQUEO PAGADO
Cuenta N° 7211
Registro Nac. de la Propiedad Intelectual N° 881153

ESLOVENIA LIBRE

Fundador: **MILOŠ STARE**
Director: **Valentin B. Debeljak**
Proprietario:
Asociación Civil Eslovenia Unida
Presidente: **Antonio Mizerit**
Redacción y Administración:
RAMON L. FALCON 4158
CI1407GSR BUENOS AIRES
ARGENTINA
Telefax: (54-11) 4636-0841/2421
4674-5125
e-mail: **esloveniau@sinctis.com.ar**
e-mail: **debeljak@pinos.com**

Glavni urednik:

Tine Debeljak ml.

Za Društvo Zedinjena Slovenija:

Tone Mizerit

V tej številki so sodelovali še:

Gregor Batagelj, dr. Janez Juhant, Ivo Žajdela, Pavlina Dobovšek, Rađio Ognjišče, Slovenska tiskovna agencija

Naročnina Svobodne Slovenije:
za Argentino \$ 60; pri pošiljanju po pošti pa \$ 75; obmejne države Argentine 110 USA dol.; ostale države Amerike 125 USA dol.; ostale države po svetu 135 USA dol.; vse za pošiljanje z letalsko pošto. Z navadno pošto 80 USA dol. za vse države.

Čeke:

v Argentini na ime „Eslovenia Libre“
v inozemstvu na ime „Antonio Mizerit“

Oblikovanje in tisk:

TALLERES GRÁFICOS VILKO S.R.L.
Estados Unidos 425 - C1101AAI Buenos Aires
Argentina - Tel.: 4362-7215 - Fax: 4307-1953
E-mail: vilko@ciudad.com.ar

Obvestila

ČETRTEK, 18. oktobra:
Sanmartinska Zveza žena-mati ima svoj redni sestanek v domu ob 17. uri.
SOBOTA, 20. oktobra:
Redni pouk Srednješolskega tečaja RMB ob 15. uri v Slovenski hiši.
NEDELJA, 21. oktobra:
V Argentini materinski dan.
NEDELJA, 28. oktobra:
34. Pristavski dan s celodnevним programom.
SOBOTA, 3. novembra:
Redni pouk Srednješolskega tečaja RMB ob 15. uri v Slovenski hiši.
NEDELJA, 4. novembra:
Zvezni mladinski dan v Slovenski vasi s celodnevним programom.
SOBOTA, 10. novembra:
Zaključna prireditev Srednješolskega tečaja RMB v Slovenski hiši.

174 NAGRAD IN PODPOR V ZADNJI POSLOVNI DOBI SLOGE

18 nagrad po \$ 1000.- ob porokah;
75 nagrad po \$ 1000.- ob rojstvih;
25 nagrad po \$ 1000.- ob končani srednji šoli;
3 nagrade po \$ 1000.- ob prejemu univerzitetnih diplom;
44 starostnih podpor —po \$ 200.— ob 75, 80 in 90 letih;
9 posmrtnin po \$ 2000.-

SKUPNA VSOTA \$ 147.800.-

**SLOGA DA VEČ!
V SLOGI JE MOČ!**